Аналіз Франкліна Делано Рузвельта. 4 березня 1933: Перша інавгураційна промова

Про це мова

Історичний контекст

Президент Франклін Делано Рузвельт виступає з інавгураційною промовою після свого обрання на свій перший із чотирьох президентських термінів. Президент розповідає про поточні економічні труднощі країни під час Великої депресії та наголошує на важливості вирішення цієї проблеми. Рузвельт обіцяє запропонувати рішення, щоб допомогти у відновленні економіки, навіть якщо це потребує нетрадиційних методів боротьби з цим «безпрецедентним завданням».

Ключові теми та повідомлення (стиль Real Talk):

1. «Єдине, чого ми повинні боятися, це самого страху». FDR сильно вдарив цією лінією. По суті, він казав: "Так, зараз все погано, але паніка і страх тільки погіршать ситуацію. Не будемо злякатися. Давайте зіткнемося з цим прямо в очі". 2. Америка в глибокій біді, але ми її виправимо. Він чесно визнав Велику депресію — люди були без роботи, банки розорялися, і всі це відчували. Але він заспокоїв країну: "У нас є проблеми, але ми не безпорадні. Ми можемо щось з цим зробити". З. Уряд відіграє певну роль. ФРГ чітко дав зрозуміти, що він вважає, що уряд має активізуватися і дійсно щось зробити. Він говорив про створення робочих місць, регулювання банків і відновлення економіки. 4. Єдність і спільна жертва. Він прагнув зібратися разом. FDR сказав: "Ми в цьому разом. Це буде нелегко, і кожен повинен буде зробити свою частину, але якщо ми будемо працювати як один, ми вийдемо сильнішими". 5. Заклик до дії. Це була не просто хороша промова — він був готовий швидко рухатися. Він сказав, що якщо Конгрес не вживе заходів, він використає свої президентські повноваження, щоб сам зробити сміливі кроки. Підсумок: Рузвельт виступив спокійно, але твердо, сказав, що країна перебуває в поганому стані, але її можна виправити, і сказав американцям: не бійтеся — ми відбудуємо разом, сміливо та дієво.

Доступність і прямота

Рузвельт використовував відверту мову, зрозумілу звичайним американцям. Його знаменитий вислів «Єдине, чого ми повинні боятися, — це сам страх» демонструє його здатність переганяти складні економічні та психологічні умови у фразу, яку запам'ятовують, яку можна цитувати. Тон розмови Незважаючи на формальність події, Рузвельт прийняв розмовний, майже інтимний тон, звертаючись до американського народу так, ніби розмовляючи безпосередньо з ним у їхній вітальні. Це передвіщало його пізніші «балачки біля каміна» та допомогло встановити його особистий зв'язок із громадянами. Активний голос і сильні дієслова Рузвельт всюди використовував активні конструкції: «Я попрошу Конгрес...» і «Я готовий згідно з моїм конституційним обов'язком...». Ця рішуча мова передавала впевненість і лідерство. Метафорична мова Він використовував доступні метафори, взяті з повсякденного досвіду, наприклад, порівнюючи економіку з хворим пацієнтом: «Нація, яка руйнує свої землі, руйнує саму себе». Ритмічні моделі та паралельна структура. Рузвельт використовував риторичні прийоми, які зробили його промову такою, що запам'ятовується та легко сприймається: «Ця нація вимагає дії, і дії негайно». «Наше головне завдання — залучити людей до роботи... Це може бути досягнуто частково шляхом прямого набору персоналу самим урядом...» Емоційна автентичність Його мова визнавала страждання, зберігаючи

оптимізм: «Цінності впали до фантастичних рівнів; податки зросли; наша спроможність платити впала...» Ця відвертість зміцнила довіру слухачів. Промова вдалася тому, що вона поєднала піднесену риторику з природною розмовною мовою, яку американці могли сприймати під час Великої депресії, задаючи тон президентству Рузвельта та епосі Нового курсу.

Стенограма

Президент Гувер, пане головний суддя, мої друзі:

це день національного освячення. І я впевнений, що цього дня мої співвітчизники-американці очікують, що під час мого вступу на посаду президента я звернуся до них із відвертістю та рішенням, до якого спонукає нинішня ситуація нашого народу. Це насамперед час говорити правду, всю правду, відверто й сміливо. Нам також не потрібно ухилятися від чесного стикання з умовами нашої країни сьогодні. Ця велика Нація витримає, як вистояла, відродиться і процвітатиме. Отже, перш за все, дозвольте мені підтвердити своє тверде переконання, що єдине, чого ми повинні боятися, це сам страх — безіменний, безпідставний, невиправданий терор, який паралізує необхідні зусилля, щоб перетворити відступ у наступ. У кожну темну годину нашого національного життя відверте й енергійне керівництво зустрічало розуміння й підтримку самого народу, що є необхідним для перемоги. Я переконаний, що ви знову надасте цю підтримку керівництву в ці критичні дні.

У такому дусі з мого і з вашого боку ми стикаємося з нашими спільними труднощами. Вони, слава Богу, стосуються лише матеріальних речей. Цінності впали до фантастичних рівнів; зросли податки; наша платоспроможність впала; уряд усіх видів стикається з серйозним обмеженням доходів; засоби обміну завмерли в течіях торгівлі; обабіч валяється зів'яле листя промислового підприємства; фермери не знаходять ринків збуту своєї продукції; багаторічні заощадження тисяч сімей зникли.

Що ще важливіше, маса безробітних громадян стикається з жахливою проблемою існування, і така ж велика кількість працює з невеликою віддачею. Лише дурний оптиміст може заперечити темні реалії цього моменту. І все ж наше страждання походить від того, що ми не втратили суті. Нас не вражає сарана. Порівняно з небезпеками, які наші предки подолали, тому що вони вірили і не боялися, ми все ще маємо за що бути вдячними. Природа все ще дарує свою щедрість, і людські зусилля примножили її. Багато є на нашому порозі, але щедре використання цього слабшає в самому вигляді пропозиції. Насамперед це тому, що правителі обміну товарами людства зазнали невдачі через власну впертість і власну некомпетентність, визнали свою невдачу і зреклися престолу. Практики недобросовісних міняйл засуджені в суді громадської думки, відкинуті серцями й розумами людей.

Щоправда, вони намагалися, але їхні зусилля ґрунтувалися на застарілій традиції. Зіткнувшись з невдачею кредиту, вони запропонували лише позичити більше грошей. Позбавлені спокуси наживи, за допомогою якої спонукали наших людей наслідувати їхнє фальшиве керівництво, вони вдалися до закликів, зі слізьми благаючи відновити довіру. Вони знають лише правила покоління самолюбців. У них немає бачення, а коли його немає, люди гинуть.

Міняйли втекли зі своїх високих місць у храмі нашої цивілізації. Тепер ми можемо відновити цей храм до стародавніх істин. Міра відновлення полягає в тому, наскільки ми застосовуємо соціальні цінності, більш благородні, ніж простий грошовий прибуток. Щастя полягає не в простому володінні грошима; воно полягає в радості досягнення, у трепеті творчих зусиль. У шаленій гонитві за швидкоплинними прибутками більше не можна забувати про радість і моральне стимулювання праці. Ці темні дні будуть варті всього, чого вони нам коштують, якщо вони навчать нас, що наше справжнє призначення полягає не в тому, щоб нам служили, а в тому, щоб служити собі та нашим ближнім.

Визнання фальшивості матеріального багатства як стандарту успіху йде рука об руку з

відмовою від хибного переконання, що державні посади та високе політичне становище слід оцінювати лише за стандартами гордості за місце та особистої вигоди; і має бути покладено край поведінці в банківській справі та бізнесі, яка надто часто надавала священній довірі подібність бездушного й егоїстичного злочину. Не дивно, що впевненість слабшає, бо вона процвітає лише на чесності, на честі, на святості зобов'язань, на вірному захисті, на безкорисливому виконанні; без них не може жити. Однак реставрація вимагає не лише змін етики. Ця нація вимагає дій, і дій негайно.

Наше головне завдання — залучити людей до роботи. Це не є нерозв'язною проблемою, якщо ми підійдемо до неї мудро та сміливо. Це може бути досягнуто частково шляхом прямого набору персоналу самим урядом, ставлячись до завдання так, як ми б ставилися до надзвичайної ситуації у війні, але в той же час, через цю роботу, здійснюючи вкрай необхідні проекти для стимулювання та реорганізації використання наших природних ресурсів.

Рука об руку з цим ми повинні відверто визнати надмірну кількість населення в наших промислових центрах і, беручи участь у перерозподілі в національному масштабі, намагатися забезпечити краще використання землі для тих, хто найкраще підходить для землі. Вирішенню цього завдання можна допомогти, доклавши певних зусиль до підвищення цінності сільськогосподарської продукції, а разом з цим і для закупівлі продукції наших міст. Цьому можна допомогти, реально запобігши трагедії зростаючих втрат через вилучення наших маленьких будинків і наших ферм. Цьому можна допомогти, наполягаючи на тому, щоб федеральні, державні та місцеві органи влади негайно вжили заходів щодо різкого зниження їх вартості. Цьому може допомогти об'єднання діяльності з надання допомоги, яка сьогодні часто є розпорошеною, неекономічною та нерівною. Цьому може допомогти національне планування та нагляд за всіма видами транспорту, зв'язку та інших комунальних послуг, які мають явно державний характер. Є багато способів, якими можна допомогти, але ніколи не можна допомогти, просто розмовляючи про це. Ми повинні діяти і діяти швидко.

Нарешті, у нашому прогресі до відновлення роботи ми вимагаємо двох гарантій проти повернення зла старого порядку: має бути суворий нагляд за всіма банківськими, кредитними та інвестиціями, щоб покласти край спекуляціям чужими грошима; і має бути забезпечено адекватну, але надійну валюту.

Це лінії атаки. Зараз я закликаю новий Конгрес на спеціальній сесії детально розробити заходи для їх виконання і негайно звернуся за допомогою до кількох держав. Завдяки цій програмі дій ми прагнемо навести лад у власному національному домі та виправити баланс доходів. Наші міжнародні торговельні відносини, хоч і надзвичайно важливі, за часом і необхідністю є другорядними щодо створення міцної національної економіки. Я віддаю перевагу практичній політиці того, щоб перше ставити на перше місце. Я докладу всіх зусиль, щоб відновити світову торгівлю шляхом міжнародної економічної перебудови, але надзвичайна ситуація всередині країни не може чекати на це досягнення.

Основна думка, якою керуються ці специфічні засоби національного відновлення, не є вузько націоналістичною. Це наполягання, перш за все, на взаємозалежності різних елементів у Сполучених Штатах і їх частинах — визнання старого й незмінно важливого прояву американського духу піонера. Це шлях до одужання. Це безпосередній шлях. Це найсильніша гарантія того, що одужання триватиме. У сфері світової політики я б присвятив цю націю політиці доброго сусіда — сусіда, який рішуче поважає себе і, оскільки він це робить, поважає права інших — сусіда, який поважає свої зобов'язання та святість своїх угод у світі сусідів і з ним.

Якщо я правильно розумію характер нашого народу, ми тепер усвідомлюємо так, як ніколи раніше не усвідомлювали нашу взаємозалежність один від одного; що ми не можемо просто брати, але ми також повинні віддавати; що, якщо ми хочемо йти вперед, ми повинні рухатися як навчена та лояльна армія, готова пожертвувати заради загальної дисципліни, тому що без такої дисципліни не досягається прогрес, жодне лідерство не стає ефективним. Я знаю, що ми готові й бажаємо підкорити своє життя та майно такій дисципліні, тому що це робить можливим лідерство, яке спрямоване на ширше благо. Я пропоную це запропонувати,

запевняючи, що більші цілі зв'язуватимуть усіх нас як священний обов'язок із єдністю обов'язку, який досі викликався лише під час збройної боротьби. Прийнявши цю обіцянку, я без вагань беру на себе керівництво цією великою армією нашого народу, присвяченого дисциплінованому наступу на наші спільні проблеми.

Діяльність у такий спосіб і з цією метою можлива за форми правління, яку ми успадкували від наших предків. Наша Конституція настільки проста і практична, що завжди можна задовольнити надзвичайні потреби шляхом зміни акцентів і розташування без втрати основної форми. Ось чому наша конституційна система виявилася найвидатнішим політичним механізмом, який створив сучасний світ. Воно зіштовхнулося з усіма труднощами величезного розширення території, зовнішніх війн, запеклих внутрішніх чвар, світових відносин.

Залишається сподіватися, що нормальний баланс виконавчої та законодавчої влади може бути цілком достатнім для виконання безпрецедентного завдання, яке стоїть перед нами. Але може статися так, що безпрецедентний попит і необхідність невідкладних дій можуть вимагати тимчасового відхилення від цього нормального балансу публічної процедури. Відповідно до свого конституційного обов'язку я готовий рекомендувати заходи, які можуть знадобитися постраждалій нації посеред ураженого світу. Ці заходи або такі інші заходи, які Конгрес може розробити на основі свого досвіду та мудрості, я прагнутиму, у межах своїх конституційних повноважень, довести до швидкого прийняття.

Але у випадку, якщо Конгресу не вдасться прийняти один із цих двох напрямків, і якщо надзвичайна ситуація в країні все ще буде критичною, я не ухилятимусь від чіткого курсу обов'язків, який тоді постане переді мною. Я попрошу Конгрес про єдиний інструмент, що залишився для подолання кризи — широку виконавчу владу для ведення війни проти надзвичайної ситуації, таку ж велику, як повноваження, яке було б дано мені, якби ми фактично зазнали вторгнення іноземного ворога. За надану мені довіру я поверну сміливість і відданість, які належать тому часу. Я можу не менше. Ми зустрічаємо важкі дні, які лежать перед нами в гарячій мужності національної єдності; з ясною свідомістю пошуку старих і дорогоцінних моральних цінностей; з чистим задоволенням, яке приходить від суворого виконання обов'язку як старими, так і молодими. Ми прагнемо забезпечити повноцінне і постійне національне життя.

Ми не сумніваємося в майбутньому основної демократії. Народ Сполучених Штатів не зазнав невдачі. У своїй потребі вони зареєстрували мандат, що вони хочуть прямих, енергійних дій. Вони вимагали дисципліни та керівництва під керівництвом. Вони зробили мене справжнім інструментом своїх бажань. По духу подарунок беру. У цій посвяті нації ми смиренно просимо Божого благословення. Нехай Він оберігає кожного з нас. Нехай Він веде мене в наступні дні.